

DOI یا همان Digital Object Identifier سیستمی برای شناسایی محتوای دیجیتال است. این سیستم می تواند تا حدودی شبیه به PMID در پایبند مقایسه شود ولی بمراتب کاملتر و کارآمدتر است. لازم به ذکر است که DOI فقط مخصوص مقالات آنلاین نیست بلکه هر ژورنالی برای خودش یک DOI اختصاصی دارد که مخصوص عنوان ژورنال است و تعداد زیادی هم DOI برای CrossRef یا ارجاع متقابل از کمپانی مربوطه خریداری می کند که به هریک از مقالاتش یک شماره اختصاص می دهد.

یکی دیگر از کاربرد های DOI این است که تا زمانی که مقاله شما درعین حالی که Accept شده و نسخه Ahead of Print آن بصورت آنلاین منتشر شده ولی هنوز مکانی برای یکی از شماره های چاپی ژورنال برای آن در نظر گرفته نشده است یک DOI برای آن اختصاص داده می شود که می توانید تنها با ذکر نام نویسنده و عنوان مقاله و نام ژورنال (بدون ذکر صفحات و شماره مجله و سال مجله) به آن مقاله استناد کنید.

هر از پایگاهها در بخشی از سایت خود DOI مربوط به مقاله را می نویسند، برای نمونه:

در ScienceDirect وقتی مقاله ای را جستجو می کنیم، اگر روی عنوان مقاله کلیک کنیم، در گوشه راست، <http://dx.doi.org/10.1016/j.ins.2013.07.013> همان DOI مقاله است.